

VECKOBLADET

Nr 16 webbform

090508

Torgmöte

Torsdagen den 14/5 kommer Lars Ohly till Lund. Det blir ett torgmöte på Stortorget kl 12-13. Mötet ingår i valkampanjen inför EU-valet den 7 juni.

Kulturtips

Den Bergtagna

Dramaten gästspelar i Lund. *Den Bergtagna* är **Victoria Benedictssons** sista pjäs.

Lördag 9 maj i Svaneskolans aula

[Läs mer](#)

Den Skalliga Sångerskan av Eugène Ionesco

En svart komedi, klassisk absurd teater, premiär 3 april på Bredgatan Lund och premiär 8 april på Teater 23 i Malmö

[Läs mer](#)

Askungen (La Cenerentola) av Rossini

9 maj kl 18.30 Obs! tiden, The Metropolitan Opera via satellit på Kino i Lund och Spegeln i Malmö

[Läs mer](#)

Krigets Cabaret

en happening, en sång-, sketch-, dikt-, reading -teaterföreställning som vittnar om krig, driver med krig och gör motstånd mot krig, på Bastionen 9 maj

[Läs mer](#)

Ensam

Söndag 10 maj i Svaneskolans Aula

[Läs mer](#)

Rosa löften

På Inkonst 12 maj.

Ett dansverk om dansbandsmusik och kroppspolitik av Malin Hellkvist Sellén.

[Läs mer](#)

Ellika & Solo med Rafael Sida

Gränsöverskridande folkmusik, på Inkonst 14 maj

[Läs mer](#)

2 x Mooms

Två föreställningar för en biljett! Se både "Det måste ju va nåt som inte är fel" och "Pajazzo" på en och samma kväll. Två soloföreställningar, två timmar, på Moomsteatern. Två extraföreställningar 14 och 15 maj!

[Läs mer](#)

Lena Måndotter

På Kompanihuset 15, 16, 21, 22, 23 maj. "Rent ut sagt lysande" skrev pressen då Lena Måndotter senast framförde sina stämningsfulla konserter i Malmö.

[Läs mer](#)

Colours

Se morgondagens dansstjärnor redan idag! På Dansstationen, Palladium 16 och 17 maj.

[Läs mer](#)

Hela kulturcentralens [program](#)

Några bilder till

När jag var ute första maj för att ta lite bilder av dagens begivenheter så fastnade jag för några som tycktes mig mer talande än mycket av vad som sades i talen denna dag.

En haltande affischtavla från v framför en halvgles s-demonstration. Orättvis bild, eller?

Mycket har sagts och skrivits om "vänstersamarbetet" inför nästa års val. Visst känns det oftast lika haltande som bilden ger intryck av.

*Ett fritt Internet vill i alla fall ungdomarna ha, men vill partierna?
Dock är det ganska stor skillnad på en protest mot IPRED och legaliserad fildelning.*

Ett område som behandlades lika i v och s-tåget var synen på hanteringen av nätet, i båda tågen bars dessa banderoller av ungdomar på ett inofficiellt vis. Inga ledande partipersonligheter syntes i närheten av dessa paroller. Här finns uppenbarligen en generationskamp inom alla partier.

*Utestängda från partiledarens tal.
En min säger mer än tusen ord.*

Den sista bilden som etsat sig fast tog jag inte själv eftersom jag redan från början valde bort Mona Sahlins tal i Stadsparken. Detta gjorde jag eftersom det var det enda från Lunds förstamajfirande som de stora medierna garanterat skulle skildra. Att Socialdemokraterna skulle välja att hålla tal inomhus en första maj med historiskt fint väder kunde jag inte ens drömma om. Att man dessutom skulle ordna arrangemanget på ett så skandalöst sätt att mer än hälften av de tilltänkta åhörarna varken kunde se eller höra sin partiledare är rent löjeväckande. Har det som tills för några veckor sedan var Sveriges största parti inte hört talas om högtalare och storbildsskärmar? Eller kan det vara så att självförtroendet inom s är så dåligt att man inte trodde på att fler än 300 personer i Lund skulle intressera sig för partiledarens tal?

Göran Persson

Aldrig fel med lite vetenskap

På den tiden när Lund hade demonstrationer var varannan vecka uppstod behovet av att veta exakt hur många som deltog. Ofta återgavs uppgifter från anonyma poliskällor, som regel grovt felaktiga. Då införde vänsterpartiet särskilt utsedda deltagarräknare, personer utplacerade på speciella ställen som under ed lovat att rapportera sanningen och intet annat än sanningen. Jag kom att tänka på detta när jag såg Sydsvenskans siffra från förstamaj i Lund. Det var 300 personer i s-tåget och 350 personer i v-tåget, stod det i Sydsvenskan. Det var 550 sa man från v-talarstolen framför Stadshallen. Jag tror mer på det senare, men riktigt säker är jag inte, det är lite för runda siffror.

Jag vill då citera Ulf Bjereld, professor i statskunskap i Göteborg. På sin ständigt läsvärda blogg berättar han att han har ”den något obskyra hobbyn att räkna deltagare - ett uttryck för mitt kontrollbehov” och återger årets siffror från Göteborg:

Vänsterpartiet: 1990

Socialdemokraterna: 1780

Syndikalisterna: 1720

Kommunistiska Partiet (f d Kpmlr): 890

Det kallar jag en schysst vetenskaplig attityd!

Internet igen

När man ska förstå eller analysera ett nytt fenomen är det bra att ha något att utgå från eller använda som metafor. Vad är den bästa metaforen för webben? Ja, en del föreslår TV, andra talar om det som ett torg eller en anslagstavla. TV är helt misslyckat, det är ju ett massmedium med samma färdigpaketerade budskap till alla på en gång. Webben är interaktiv, den är användarstyrd (även om naturligtvis TV-utsändningar kan integreras i webben). Men avgörande är att webben är dubbelriktad, alla med tid och lust kan göra sig gällande och få ut budskap. Det är det som är det unika och alltför sällan realiserade. Då räcker det inte att ha en snygg hemsida, det blir som på TV.

OK, webben är ju inte en telefon. Men metaforen (formulerad av webb-gurun Jacob Nielsen) kan hjälpa när man ska ta ställning till försöken att stoppa lagförslag om inskränkningar på Internet. Via telefonen kan man bedriva allsköns dålighet: busringningar, hot, försäljning (spam!). Men det är ingen som kräver att folk ska avstängas från telefonnätet, det är ingen som kräver att telefonbolagen ska blanda sig i innehållet. Men i EU-parlamentet har man nyss diskuterat sådan saker och nått och jämt (tack vänsterpartiets Eva-Britt Svensson!) lyckats avvärja en del (men inte allt). Det är Internets neutralitet som är nyckeln till dess möjligheter och framtid.

Kommande olyckor

Svinfluensan kan vara över oss, när som. Då kanske det kan vara en tröst att se på ännu värre hot. Jag är ingen astronom, långt mindre kosmolog, men jag har förstått att man har börjat misstänka att det i mitten av Vintergatan, vår galax, finns ett svart hål. Vad värre är, det tycks också finnas ett antal andra svarta hål från universums uppkomst som är spridda lite här och var i galaxen. Ni som tycker det är jobbigt med svininfluensan, tänk på hur det skulle vara om vi kommer i närheten av ett svart hål som börjar slita våra molekyler i stycken. Då kan man tala om problem!

Lucifer

MP, S och V: Vi vill subventionera bilismen!

När jag härförleden råkade ögna igenom Vänsterpartiets nationella hemsida blev jag riktigt glad. "En grön svensk fordonsindustri", löd en rubrik i partiets budgetmotion. Och jag läste vidare om ett rödgrönt miljöfordonspaket, packat och inslaget av MP, S och V. "Svensk fordonsindustri måste påskynda omställningen till produktion av mer miljösmarta fordon för att vara konkurrenskraftig i framtiden", slår de tre partierna gemensamt fast. Äntligen, tänkte jag – äntligen ska de rödgröna satsa på den svenska cykelproduktionen! Nu ska det bli full fräs i miljöfordonsfabrikerna i Varberg, och Skeppshult. Vidare – och här svämmade jag nästan över av glädje – har de tre partierna kommit överens om att de, om de får chansen, ska införa en skrotningspremie för skrotning av gamla fordon och en subvention till inköp av nya miljöfordon – på inte mindre än 25 000:- riksdaler banko. Äntligen, tänkte jag på nytt, *äntligen*, *äntligen* får jag råd att skrota min gamla cykel och köpa en ny och miljövänligare.

För bra ...

Det lät nästan för bra för att vara sant. Och det var inte heller sant, visade det sig snart. För vid närmare läsning av trepartiförslaget fick jag klart för mej den jämmerliga sanningen: det är **bilar** det handlar om! Cykeltillverkarna och cykelåkarna ska få gnet på som vanligt, utan ekonomiskt stöd från skattebetalarna.

Miljökolkraftverk?

Men hur i all världen kan ett miljöfordonspaket handla om **bilar**? Hur kan partier som säger sig värna om miljö och klimat komma på tanken att sätta samman motsatserna miljö och bil till ett ord? Endast en sak finns att säga om detta verbala våld på verkligheten: miljöbilar finns inte.

Man kan undra om de tre samverkande partierna också är parata att lansera begreppet miljöflyg ... Eller kanske "miljökolkraftverk"?

Betala förorenaren

Hur kan tre partier, som i vanliga fall alltid har åtminstone ett minimum av vett och sans, överhuvudtaget komma på idén att *betala* förorenarna för att de ska sluta förorena? Det vore väl en sak om de tog pengarna ur sina respektive partikassor, men varför ska skattebetalarna subventionera bilköp? Och varför ska bara bilköp subventioneras? Varför inte cykelköp? Varför inte ett rejält skatteavdrag för den som avstår från att köra bil? Eller en kraftig skattefinansierad dusör till folk som aldrig flyger? Ska de tre partierna också subventionera t ex motorgräsklippare? Kylskåp? Tvättmaskiner? Varför just bilar, en av de värsta miljö- och klimatbovar världen skådat!?

Kapitalismens kris skördar sina offer

Först går MP, S och V ut och vill behålla atomkraften inom överskådlig framtid, och så späder man nu på med att vilja ge kraftigt stöd för miljö- och klimatförstörande biltransporter. I EU-valet och i riksdagsvalet nästa år finns uppenbarligen inget parti som vågar eller vill ta miljöfrågorna på allvar. Kapitalismens kris skördar sina offer ...

Ulf Nyman

Arbetslösheten

Idag finns inget givet svar på hur vi politiskt kan ta ner den massarbetslöshet vi befinner oss i. Förutom utbyggd välfärd och ökat byggande finns inga påtagliga behov att tillfredställa, men dessa behov ger inte tillnärmelsebevis så många jobb som krävs.

Historiskt kan man se att tillväxten inte har matchat behoven av jobb. Globaliseringen ger uppenbart inte heller fler jobb, däremot blir ekonomin svajigare. Erfarenhetsmässigt kan vi konstatera två saker. Ett är att i den tid vi sänkte arbetstiden, från 48 till 40 timmar i veckan mellan 50-70 tal, höll vi arbetslösheten på acceptabla nivåer. Det kan synas självklart, men jag är inte säker på att vi nu självklart skapar fler jobb genom att minska arbetstiden. Ett annat är att arbetslösheten skjutit fart när vi haft borgerliga regeringar och att arbetslösheten sjunkit under S-regeringar. Jag är övertygad om att detta inte är otur för borgarna. Borgarna kan helt enkelt inte hantera ekonomin och har inte förstått att välfärd kräver motsvarande skatteuttag. Se Lund som exempel, enligt prognos kommer Lund att gå kraftigt back i år och nästa. Detta kommer att innebära nerskärningar. Hade vi haft kvar den kommunalskatt vi hade innan borgarna tog över så hade vi kanske kommit undan utan nerskärningar.

Men jag är också tveksam till socialdemokratin. Ett parti som ställt upp på kapitalismens krav på ständig tillväxt. Mer atomkraft, mer bilism och mer vägar som verkar förstöra vår planet. Jag har inget emot tillväxt så länge den går ut på att tillfredsställa grundläggande behov. Men vad skall vi med tillväxt nu? Vi kan leva goda liv med den produktion vi har och dessutom fördela tillgångarna på ett rimligare sätt.

En vänsterregering nästa år kommer att innebära mer pengar till välfärden och därmed fler jobb. Man kommer också att stimulera byggandet. Men jag menar att vi också måste ta ett politiskt beslut att sänka arbetstiden. Vi kan inte självklart räkna med att det kommer att innebära fler jobb, men en arbetstidsförkortning har ett värde i sig

Jag vill uppmana vänsteralliansen att kräva lägre veckoarbetstid. Ta pengarna från avdraget för hushållsnära tjänster, höj skatterna på den konsumtion som är farlig för vår planets överlevnad, på koldioxid och metangas, alltså transporter och animalieproduktion. Sänk i motsvarande grad arbetsgivaravgifterna, så att en arbetstidsförkortning inte ger lägre lön, då blir den accepterad. Ekvationen går ihop och innebär bara fördelar, vi sänker arbetstiden utan att sänka lönerna och minskar rimligtvis den konsumtion som är farlig för oss. Jag vill uppmana Vänsterpartiet och Miljöpartiet att driva krav på förkortad arbetstid. Men kräv för tjyven inte 30-timmarsvecka, kräv en eller två timmars sänkning. Mer är inte politiskt möjligt. Med det kravet borde man få med sig S och LO.

Jag är förbannad på att borgarna har satsat 10-tals miljarder på jobbavdraget. En regering som kallar sig liberal tror att människor inte vill jobba, ett jobb som ger identitet och en lön som ger oberoende. Tänk om de pengar som satsats på jobbavdraget hade gått till kommunerna, då hade pengarna verkligen skapat jobb och mer välfärd. Den regering vi har nu är den värsta jag varit med om. De är taktiska, de är smarta, men de har dragit isär samhället på ett obehagligt sätt. Arbetslösa och sjuka har fått betala stora skattesänkningar för de rikaste i samhället. De sämst ställda pensionärerna har knappt fått någon förbättring.

Så sent som 1989 hade vi knappt två procent arbetslöshet. Men från och med 90-talet har vi haft hög arbetslöshet eller massarbetslöshet, nu är vi på väg mot den värsta arbetslösheten i modern tid. Det innebär att många i en hel ungdomsgeneration haft och har svårt att ta sig in på arbetsmarkanden, allt från de som är födda i slutet på 70-talet till de 90-talister som nu går ut på arbetsmarkanden. Dessa ungdomar har också svårt att få tag på bostad om de inte har jobb. Samhället sviker en stor del av den generation som söker jobb och bostad nu.

Sven-Hugo Mattsson

Sveriges farligaste man avslöjad på Demokratisk Vänsters 1 maj-möte

Efter föreläsningen ”Sverigedemokraterna och arbetarrörelsen” tillfrågades Alexander Bengtsson från Expo om det största hotet mot svensk demokrati.

Han svarade att enligt hans subjektiva uppfattning denna soliga första maj är Jan Björklund Sveriges farligaste man och den borgerliga skolpolitiken och förslaget till gymnasiereform det största hotet mot Sverige.

Onda andar och lågutbildade unga män

Dessförinnan analyserade han Sverigedemokraternas framväxt ur historiskt, socialt och politiskt perspektiv. Partiet skiljer sig från de högerextrema partier vilkas ideologi bestod av populistisk skattekverulans. De har i stort sett försvunnit i Skåne.

SD:s rötter finns i nazistiska organisationer och rörelser som BSS, Bevara Sverige svenskt. Ledarna förmedlar en ideologi av rasism, främlingsfientlighet och islamfobi (EXPO låter den beteckningen ersätta den vanligare ”islamofobi”). De är onda andar som för Europas svarta arv vidare.

Alexander Bengtsson var noga med att avdemonisera de väljare som Sverigedemokraterna lockar. Flertalet av dem är lågutbildade unga män i LO-yrken. De är ointresserade av politik, misstror politiker, upplever sig som maktlösa, är obenägna att rösta, oroas av de snabba förändringarna i samhället, arbetslösheten och invandringen. De tycker att Sverige ska lämna EU. De representerar värderingar som ärvts från 50- och 60-talets raggarkultur.

Sverigedemokraternas politiker närmar sig dem genom stödja deras värderingar, formulera deras oro inför den moderna världen, delta i deras fester, regelbundet låta sin hejklack gå på det lokala fotbollslagets matcher, anknyta till inte alltid ooberättigade missnöjesyttringar i närmiljön och så vidare.

Samtidigt fjärrar sig vänstern från just den sortens arbete ute bland människorna. Dess företrädare upplevs som en elit som sitter i olika beslutande organ och deltar i tekniska debatter fjärran från vardagen. Dess värderingar och ideologi uppfattas antingen som meningslösa eller hycklande.

EU-valet en språngbräd

Sverigedemokraterna avser att göra EU-valet till en språngbräda in i riksdagen efter att i 2006 års val ha tagit sig in i många fullmäktigeförsamlingar. Men de ställs inför många svårigheter. Sverigedemokraterna är Sveriges mest hatade parti. I stora delar av samhället är det stigmatiserande att öppet företräda dem. Många som sympatiserar med dem lägger ändå i valsituationen sin röst på något av de etablerade partierna, oftast socialdemokraterna. Andra valskolkar eftersom deras syn på politik och politiker gör dem obenägna att välja. Trots deras gediget negativa inställning till EU är sannolikheten stor att många SD-sympatisörer kommer att valskolka i stället för att rösta på SD:s EU-kandidat.

Eftersom antalet väljare som vill att Sverige ska lämna EU är litet och två partier, SD och V, tävlar om deras röster kan det mycket väl hända att SD missar målet att ta sig in i EU-parlamentet.

Frågor om rasism och bemötande.

I diskussionen frågade Göran Persson hur SD behandlar skillnaden mellan främlingsfientlighet baserad på rationella skäl som den påstådda risken för arbetslöshet och det irrationella rashat som somliga känner och ger uttryck för.

Utåt är Sverigedemokraterna noga med att markera avstånd från den sistnämnda sortens rasism, även när den förekommer i deras kretsar, blev svaret. Alexander Bengtsson rådde de demokratiska partierna att ständigt kritisera Sverigedemokraterna. Sven-Bertil Persson menade att risken var att de på så sätt tog över en för stor del av debatten i t ex fullmäktige. Bengtsson vidhöll sin ståndpunkt och påpekade, att det kritiska perspektivet skiljer sig mellan olika partier. En moderat har ett annat perspektiv än en vänsterpartist.

Gymnasiereformen gynnar SD

Det var därefter Jan Björklund och gymnasiereformen utpekades som det största hotet mot svensk demokrati kom in.

Enligt förslaget segregeras de teoretiska program som ger högskolebehörighet från yrkesprogrammen där kunskaperna i svenska, engelska och samhällskunskap ges mindre utrymme.

Till yrkesprogrammen söker sig ungdomar från studieovana hem, ungdomar med skolsvårigheter av olika slag. Just dessa ungdomar behöver mer kunskap om samhällets sätt att fungera och möjligheterna att påverka. Just de behöver få insikt i de demokratiska värdena. De behöver språkkunskaper, särskilt som man inom alla yrken konfronteras med engelska som fackspråk. De kommer att känna sig lurade när de upptäcker att allt fler yrken kräver högskolebehörighet.

Genomförs gymnasieförslaget ökar kategorin medborgare, mest unga män, som känner sig stå utanför samhället, misstror politiker och vill stoppa eller begränsa invandringen.

Väljarunderlaget för partier som SD ökar. Särskilt farligt blir ett sådant skolsystem i den växande ekonomiska krisen med stigande arbetslöshet i kombination med neddragningar i Komvux och andra former av vuxenutbildning.

Förslagets verkningar förvärras genom inriktningen på prov, sortering, konkurrens och disciplin. I det mest förfärande förslag som Sveriges farligaste man lagt fram uppmuntrade han svenska gymnasister att spionera på sina muslimska kamrater och ange dem för SÄPO. Just det förslaget försvann snabbt och man ansträngde sig att sopa igen alla spår efter det.

Politik och nostalgi

Teaterkaféet var knöckfullt, mässingsmusiken ekade, sextettens instrument blänkte i halvdunklet, Ulf Teleman presenterade spirituellt de hundraåriga svenska arbetarsångerna och några andra melodier. Insamlingen till Palestina gav 1002 kronor. Ulf Nymark tackade talaren från det nordliga Stockholm för besöket i den heta Södern samt lovade att lägga ut underlaget till föreläsningen på [Demokratisk vänsters hemsida](#).

Gunnar Stensson

Folkfienderna i Sankt Lars

Ännu en gång rövade de kapitalistiska utsugarnas legoknektar bort det valborgsmässobål som förberetts för folket som kom för att fira vårens ankomst.

Men de 730 som kom, barn, småbarnsföräldrar, unga par, gamla vårdare, pensionärer, tonåringar drog alla sitt strå till stacken, en med en julgran, en annan med en stol, en tredje med en kökslucka, en fjärde med en söndrig stege, en femte med en gammal kvast och plötsligt fanns där åter ett bål.

Röda Kapellet spelade under de gamla almarna, sångarna i Lunds allmänna sångförening tog i till gränsen för sin förmåga, Karin såg till att Carl Fredrik Hill och Eric Hermelin var närvarande och till slut flammade bålet stolt mot en ljus aftonhimmel där solen sänkte sig över Källby.

Några dagar senare anhöll ledningen för RSMH, riksförbundet för social och mental hälsa, ödmjukt om att enligt sin tradition få fira midsommar i Sankt Lars-parken.

- Det får ni inte, sa företagets talesman.

Varför inte? frågade de.

För att detta är ett vinstdrivande företag, blev svaret.

Nyss gjorde Realia en vinst på några hundra miljoner på att sälja BUP-området till

Riksbyggen. Nu är kranar och bulldozers i full gång med att riva Barn- och

Ungdomspsykiatriska kliniken för att bereda plats för den utvidgning av Klostergården som

ska förvandla parken till standardiserad förortsbebyggelse ända ner mot Höje å.
Men RSMH ger sig inte. Folket, som är de verkliga ägarna till Sankt Lars, kommer att fira midsommar i Sankt Lars vare sig de är välkomna eller ej.
Och det blir Valborg också 2010, var så säker. ”Ingenting kan hejda folkets motståndskamp, för vart än vattnet leds, följer fisken med” som vi sjöng på 70-talet.
Gunnar Stensson

Socialdemokraternas 1 maj. Nostalgi och politik

Det var ganska tidigt på förmiddagen, men redan fyllde dragspelare från Lomma och Bjärreds dragspelsklubb Mejeriets scen. Strax innan demonstrationståget anlände drog de igång med ”Bohus bataljon”. ”Kaparn visslade Halta Lottas krog, pållen gnäggade bä och bakåt slog. Det var bom, bom, bom, det var Bohus bataljon som drog ut med bössa och kanon.” Veteranerna i bänkarna var märkbart berörda.

Så fylldes varje vrå av lokalen med demonstranter. Dragspelarna klämde i med Arbetets söner och många sjöng med, dock inte den lilla gruppen SSU:are i det hörn där jag till slut hamnat. ”Mot den förödande guldkalvens stod / kämpen med glödande känslor och mod!” sjöng de. Jag undrade om de reflekterade över anspelningen på den ”guldkalvens stod” som israeliterna dyrkade i stället för Herren Sebaot, sedan de tröttnat på att vänta på Moses som gått och försvunnit på berget Sinai där han skulle ta emot tavlorna med de tio budorden. De visste i alla fall med säkerhet att texten handlade om girighet, mammonsdyrkan, och att den var aktuell nu i finanskrisens tid.

Men sångens upphovsman Henrik Menander, europé och revolutionär, August Palms kamrat för 130 år sedan, kunde nog bibeln desto bättre. Han lever kvar som författare till Arbetets söner och i titeln på Vänsterpartiets något undanskymda internbulletin.

”Sluten er under vår enighets fana, fällen ej modet och segern är vår!” Både Lennart Prytz och Gunnar Jönsson sjöng med.

Studerande och pensionärer

SSU:s talare Alvina Erman riktade lika förödande kritik mot den borgerliga skolpolitiken och gymnasiereformen som Alexandet Bengtsson senare skulle göra i Teaterkaféet på Demokratisk Vänsters möte. Hon var genuint orolig över 25 procents ungdomsarbetslöshet och bostadsbrist. Gensvaret från mötesdeltagarna var stort, särskilt bland hennes generationskamrater.

Mona Sahlins paroll ”Pension och lön ska beskattas lika” mottogs med långa applåder från pensionärsbänkarna, där man bland andra kunde se f socialministern Camilla Ohnoff och Malmös på sin tid så kontroversiella kulturansvariga Ulla Sandell, båda bosatta i Klostergården.

Den nuvarande ordföranden för partiet i Lund, Björn Abelsson, talade iförd vit kostym. Mattias Olsson ledde den sedan snart hundra år fastställda liturgin för 1 maj. På läktaren trängdes Anders Almgren och Lennart Prytz. I det bländande solskenet utanför stod hundratals demonstranter som inte rymts i Mejeriet.

Gunnar Stensson

Lunds kommun tar för liten hänsyn till elevers behov när pengar fördelas till skolan

Direkt skolpeng kallas det fördelningssystem som de borgerliga skolpolitikerna införde i Lund 2008.

Det är ett system där man i stället för att styra resurserna dit där behoven är störst fördelar dem automatiskt genom att den direkta skolpengen följer eleven.

Som tidigare är kommunens resursfördelning volymbaserad och bygger på antalet elever. Därtill kommer en tilläggsresurs på några procent till elever som är födda utomlands eller har lågutbildade föräldrar. Det nya är att pengarna följer eleven. Det är där felet ligger.

Skolverket har i veckan publicerat rapporten "Resursfördelning utifrån förutsättningar och behov?" Där konstaterar man att fördelningen mellan skolor framför allt styrs av antalet elever. Så förhåller det sig med den direkta skolpengen i Lund. Den utgår omedelbart från antalet elever på en skola i stället för att grunda sig på elevernas och skolornas skilda behov.

För liten hänsyn till sociala faktorer

Liksom många andra kommuner är man i Lund alldeles för försiktig med att fördela olika resurser mellan skolor med olika sociala förutsättningar. När den direkta skolpengen infördes förlorade skolor medel som de tidigare tilldelats utifrån sådana kriterier. Folkpartiets skolpolitiker hävdade att det nya systemet där alla fick lika mycket var mer "rättvist".

En analys av lärartätheten leder till samma slutsats. Visserligen leder tilläggsresursen till att skolor i socioekonomiskt svagare områden får något högre lärartäthet. Ändå når de inte upp till samma resultat som skolor i mer privilegierade områden. Detta kan inte tolkas som att fler lärare leder till sämre resultat utan innebär att skolor i socioekonomiskt svagare miljöer inte kompenseras tillräckligt mycket.

Resurser fördelas utan uppföljning

Det nya systemet "direkt skolpeng" grundar sig inte på någon analys av effekterna. Det har heller inte utvärderats. Kritiken från skolledare, lärare, modersmålslärare, elever och föräldrar var häftig när det infördes.

Likvärdig skola – en rättighet

Alla elever har rätt till en likvärdig förskola och skola. Det slås fast i skollagen. Det stadgas också att hänsyn måste tas till barnens och elevernas olikheter så att de får samma möjligheter att nå målen. Detta oberoende av kön, hemkommun och föräldrarnas socioekonomiska bakgrund. Skolverkets rapport visar att det inte fungerar så i praktiken.

Systemet med direkt skolpeng måste försvinna och ersättas med ett annat som bättre motsvarar skollagens krav på en likvärdig skola.

Studera gärna Skolverkets rapport. Vi måste grunda en ny utbildningspolitik på skollagen. Rapporten visar att den inte tillämpas.

Gunnar Stensson